

Mythe: Hoogbegaafden halen altijd schitterende resultaten (uit: *Sterke leerlingen in de klas. Basistools voor verrijkend lesgeven*, p. 47)

“Er kunnen verschillende redenen zijn waarom een hoogbegaafde geen schitterende resultaten levert, maar het niet tonen van een talent betekent niet dat het er niet is. Het is dan een zaak op zoek te gaan naar de oorzaak waarom het presteren uitblijft.”

Een gesprek met één van mijn leerlingen afgelopen week deed me aan deze mythe denken. Jan* is een laatstejaars en volgt de richting Latijn-Moderne Talen. Hij kwam daarin terecht omdat hij op de scharniermomenten (na de eerste en tweede graad) net niet voldoende liet zien hoe sterk hij in wiskunde en fysica was. Het boeide hem toen niet en hij zag er het nut niet van in. Nu, enkele maanden voor de start van zijn ‘hogere’ studies, staat hij voor een (praktisch) moeilijke keuze: kent hij voldoende wiskunde en fysica om zijn grote droom – namelijk piloot worden – waar te maken? Hij weet en beheerst ondertussen behoorlijk veel van alles wat met het piloot-schap te maken heeft, gaande van de verschillende toestellen over hun eigenheden tot het gebruik van simulatoren, enzovoort. Dat bleek ook uit de reactie van een goede vriend die zich even mengde in het gesprek: “Echt waar, mevrouw, het is zot wat Jan er allemaal van kent!”.

Het gekke is dat deze zeventienjarige jongen twijfelt of hij wel goed genoeg is om deze studie aan te vatten. Hij twijfelt. Kan je je dat voorstellen? Een jongen met een stevige basiskennis, een jongen met één en al passie voor het beroep van piloot en alles wat met vliegen te maken heeft, *twijfelt* om hierin verder te gaan. Vanwaar komt die twijfel toch? “Ja maar, mevrouw, mijn wiskunde en fysica zijn niet voldoende en ik zit daarvoor nu in een foute richting.” En daarmee is de kous af. Hij heeft deze woorden al zo vaak gehoord dat hij ze ook is gaan geloven. Het ligt op zijn maag dat zijn droom niet haalbaar is. Tot ik hem zeg dat hij juist wél alle kansen heeft, maar misschien via een ander parcours moet werken om het te halen. Hij wordt stil.

Deze stilte is er elke keer als ik een jongere begeleid die vastloopt met zichzelf en in de zoektocht naar de eigen talenten en sterktes. Deze stilte is keer op keer het eerste zaadje om hun blik mét zelfvertrouwen terug te richten op hun sterktes, hun talenten, hun passie.

Is Jan hoogbegaafd? Dat weet ik niet. Is zijn talent afgelopen schooljaren op school opgemerkt? Neen. Is dit iemands fout? Neen, maar het toont wel aan dat sterke leerlingen niet per se laten zien wat hun talent of hun passie is. En ondertussen passen ze zich aan het school(se) systeem aan en beginnen ze te geloven dat ze “niet goed genoeg” zijn.

Jan en ik gaan nu uitzoeken hoe hij met de juiste mindset en bagage wél aan de opleiding kan beginnen.

En ik heb alweer een project extra op mijn lijst voor verrijkend leren 😊.

* Omwille van privacy is Jan een fictieve naam.